

tage Hensyn til hvad der kan betragtes som det Praktiske og som det Mulige (Hør!). Der er allerede af en anden æret Rigsdagsmand, en Medforslagsstiller, som har udtalt, hvad jeg troer er klart, og som ligger meget nær for enhver Rigsdagsmand, hvad enten han har været Minister, eller tænker paa nogen sinde at blive det, blevet henstillet til Overveielse ikke at glemme, hvad der er praktisk Muligt og Gjennemførligt (Hør!). — Jeg gaar derpaa til Spørgsmaalet som Nødvendigheden. Der er allerede igaar af en æret Folkethingsmand, jeg troer for Raffov (Lindberg), gjort Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Madvig) den Bebreidelse, at han vel havde talt en heel Deel om denne Nødvendighed, men at han dog ikke havde leveret noget Beviis for dens Tilstedeværelse (Lindberg: Ja!) Ja, det er nu lettere at fordre Beviser end at levere navnlig saadanne, som Enhver maa og vil tage tiltakke med. At præstere saadanne Beviser, er netop det, som kan have sine store Vanskeligheder. Beviserne kunne imidlertid være ganske fortræffelige, og navnlig meget afgjørende for de Vedkommende selv og Andre, som ville slutte sig til dem; dermed maae da disse lade sig nøie, uden at gjøre den urimelige Prætension, at Beviserne ogsaa skulde være og findes tilfredsstillende for alle Andre. Der gives nemlig forskjellige Slags Beviser. Der gives nogle, som man kan kalde de haandgribelige; men om disse troer jeg rigtignok, at de under bevægede Forhold med Hensyn til politiske Gjenstande ere meget rare. Der gives derimod andre Beviser, som fremtræde ved en Overveielse af en Samling forskjellige Data og Omstændigheder, og som kunne have en fuldkommen afgjørende Kraft for en Person, uden dog at blive betragtede som virkelige Beviser af Andre. Det er netop dette sidste Slags Beviser, om hvilke her ene kan være Tale. Og i saa Henseende skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger angaaende Nødvendigheden. For det Første forekommer det mig, at der dog kunde være Grund til at fremhæve det Spørgsmaal, hvad det egentlig er for en Nødvendighed, der her er Spørgsmaal om (Ja! Hør!). Jeg mener da, at man maa være enig i, at Sagen egent-

lig er den, hvorvidt der er nogen Nødvendighed for at gaae ind paa det omtvistede Punkt, for saaledes at faae en Tilendbringelse paa de diplomatiske Forhandlinger, som nu i flere Aar om denne Gjenstand have fundet Sted. Jeg antager, at dette er Nødvendigt. Jeg troer, at der ingen Nødvendighed er for at lade disse Forhandlinger strande og faae som resultatløse Bestræbelser (S. A. Hansen: Hør!). Det er det, jeg troer, man maa gaae ud fra, og det har jeg hørt af mange Rigsdagsmænd — jeg vil just ikke paaftaae ogsaa af den, der nu sagde Hør! — men af Andre, som samstemme med ham, at Spørgsmaalet var kun dette, hvorvidt man maaatte ansee Arvesagens Tilendbringelse for nødvendig, for saaledes at komme ud af den diplomatiske Veie, som nu allerede saa lange har været betraadt. Jeg har ogsaa hørt af flere Rigsdagsmænd antydet, at en Nødvendighed vilde være tilstede for dem, dersom man kunde paavise en bestemt Udtalelse under disse Forhandlinger, hvoraf det viste sig, at netop dette Punkt, Arvesølgelovens Ophævelse, var optaget med som et Punkt i Forhandlingerne; kunde noget Saadant paavises, har man meent, at saa kunde og maatte man gaae ind paa Afgjørelsen. Jeg antager, at de, der have fordret dette, dog ikke kunne være gjennemtrængte af den Overbeviisning, at vor Stats nationale Tilværelse vilde gaae tilgrunde ved Ophævelsen af Kongelovens Arvesølg; thi i saa Fald vilde dog virkelig Paavisiingen af saadanne diplomatiske Udtalelser dog neppe være tilstrækkelig til at begrunde en Rigsdagsmands Votum for Ophævelsen af Kongelovens Arvesølg. Det kan altsaa ikke have været Mening, naar man erklærer, at man vilde berolige sig, naar blot saadanne Udtalelser kunde paavises. Hvad da nu saadanne Udtalelser angaaer, da er det vistnok sandt, at en saadan bestemt Udtalelse ikke foreligger, og dette er ogsaa fra Ministeriets Side blevet erklæret, men deraf følger endnu ikke, at der jo alligevel kan være en saadan Nødvendighed tilstede, som ibetmindste maa forekomme Mange, saaledes som den er forekommet mig, at være ligesaa bindende, som om den udtrykkelig var dokumenteret. Jeg skal ikke gaae ind paa Fortolkning